

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odpovědnost za škodu způsobenou dítětem při výuce v soukromé lyžařské škole

Na motivy známého rčení „co Čech, to muzikant“, lze trefně tvrdit i „co Čech, to lyžař“. Sjezdové lyžování je v České republice velice rozšířená volnočasová aktivita, které se dle Svazu lyžařů České republiky věnuje až 2 000 000 lidí.[1] S lyžováním, ostatně jako s jakýmkoliv jiným sportem, je vhodné začít v již raném věku. Někteří rodiče učí své potomky lyžovat sami, ale stále častěji jsou děti svěřovány do rukou profesionálů v lyžařských školách. Pro rodiče to má řadu výhod, mohou si sami zalyžovat, „netrápí se“ s výukou a dětem je poskytnuta odborná výuka třetí osobou s patřičným vzděláním.

Leč i volnočasová aktivita může rodičům a ostatním zúčastněným přinést řadu nepříjemností, například ve chvíli, kdy dítě při výuce způsobí nějakou škodu. Nese za případnou vzniklou škodu samo dítě, rodiče, či lyžařská škola, nebo samotný učitel lyžování? Těmito praktickými otázkami se zabývají následující řádky.

Je třeba mít na paměti, že tento článek pojednává o výuce v komerčních lyžařských školách, tudíž se tvrzené nemusí zcela vztahovat na školní lyžařské zájezdy a všechny ostatní situace, kdy dohled nad dítětem přebírá škola.[2]

Právní východisko

Provozování lyžařské školy se řídí zákonem č. [455/1991](#) Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon). Jedná se o poskytování tělovýchovných a sportovních služeb jako živnosti vázané dle přílohy č. 2 živnostenského zákona, kde její náplní je *„(v)ýuka dovedností příslušného sportovního odvětví a s tím spojené organizování sportovní činnosti pro jednotlivce a skupiny, včetně půjčování sportovního náradí, náčiní a technických sportovních prostředků. Vedení veřejných tělovýchovných a sportovních škol.“*[3]

Lyžařská škola může poskytovat různé formy výuky (individuální, skupinové, pro děti, začátečnické apod.) na různých sportovních náčiních.[4] Předmětem tohoto článku je výuka dětí, ať již individuální či skupinová. Úvahy a závěry by tedy byly jiné, pokud bychom posuzovali dospělé/plně svéprávné účastníky lyžařských kurzů (klienty lyžařských škol).

Výuka probíhá na základě smlouvy o poskytování služeb uzavřené mezi rodiči a lyžařskou školou. Následně poskytuje lyžařská škola prostřednictvím učitele lyžování dítěti výuku, která by měla být přiměřená schopnostem dítěte. Učitel lyžování by měl dodržovat postupy výuky přiměřené věku a schopnostem dítěte a dbát na bezpečnost výuky.

Dítě, které absolvuje výuku v lyžařské škole, může velice snadno svým jednáním způsobit škodu. Škodu může způsobit jak ostatním dětem ve skupině, tak i ostatním osobám pohybujícím se v lyžařském areálu. Nárok na náhradu škody by v takovém případě byl posouzen následujícím způsobem.

Odpovědnost dítěte

Deliktně způsobilý je ten, kdo je schopen posoudit následky svého jednání (rozpoznávací složka) a je zároveň schopen své jednání ovládnout (ovládací složka).[5] Tyto dvě složky jsou zásadní pro odpovědnost za škodu. Plně deliktně způsobilý může být pouze ten, kdo nabyl plné svéprávnosti. Nezletilí nejsou plně svéprávní, přesto občanský zákoník zakotvuje v § 2920 možnost, kdy lze i po nezletilém požadovat náhradu škody, a to v případě, že byl způsobilý v konkrétním okamžiku ovládnout své jednání a posoudit jeho následky. Za těchto podmínek je možné, že nezletilý bude za způsobenou škodu plně či zčásti odpovědný, a bude povinen k její celé či částečné náhradě. Do jaké míry byl nezletilý deliktně způsobilý, se posuzuje subjektivně, avšak přihlíží se zároveň i ke skutečnosti, do jaké míry takové chování odpovídá obecnému standardu pro určitý věk.[6] Odpovědnost nezletilého za způsobenou škodu nastane například u starších dětí s pokročilými lyžařskými schopnostmi, které jsou schopny mít své sportovní pomůcky pod kontrolou, mají dobrou prostorovou orientaci a schopnost vyhodnotit situaci na sjezdových tratích. Je rozdíl mezi chováním patnáctiletého zkušeného lyžaře, který absolvuje v lyžařské škole pokročilý kurz, například úvod do závodního lyžování, a pětiletého dítěte, které s lyžováním právě začalo.

Obecně platí povinnost se proti vzniku škody bránit dle § 2903 občanského zákoníku. Zároveň platí, že pokud škoda vznikla nebo se zvětšila následkem okolností, které se přičítají poškozenému, sníží se povinnost škůdce k náhradě škody.[7] Ovšem na náhradu škody způsobené jednáním nezletilého se toto obecné pravidlo neuplatní. Tam platí, pokud nezletilý bude odpovědný za škodu, tak náhrada škody náleží poškozenému i v případě, že se vzniku škody nebránil ze šetrnosti ke škůdci, pokud věděl o škůdcově možné deliktní nezpůsobilosti.[8]

Nově občanský zákoník zakotvuje v § 2920 odst. 2 možnost uložit povinnost k náhradě škody i deliktně nezpůsobilému škůdci, a to v případě, že jsou majetkové poměry škůdce a poškozeného ve značném nepoměru. Jedná se o takzvanou odpovědnost na základě spravedlnosti, kdy jsou dány tak závažné okolnosti, že je spravedlivé, aby za ně deliktně nezpůsobilý škůdce nesl odpovědnost.[9] Když se vrátíme k předchozímu příkladu, tak by bylo možné uložit povinnost náhrady škody i pětiletému dítěti začátečníkovi, které pochází z velmi majetné rodiny a již samo má majetek výrazně vyšší než poškozený.

Odpovědnost lyžařské školy

Lze předpokládat, že nezletilí budou jen v minimu případů sami zcela odpovědní za způsobenou škodu. Jak již bylo výše řečeno, děti nemají plnou svéprávnost, a tudíž podléhají dohledu třetí osoby.

Povinnost dohledu náleží primárně rodičům dítěte, což vyplývá z § 880 občanského zákoníku, kde je zakotvena rodičovská odpovědnost. V rámci rodičovské odpovědnosti mají rodiče povinnost o dítě osobně pečovat; osobní péče obsahuje i povinnost vykonávat nad dítětem dohled.[10] Způsob jeho výkonu je závislý na věku dítěte, jeho rozumové a volní vyspělosti a jeho temperamentu.[11] Nejedná se jen o posouzení jednání či opomenutí rodiče v té konkrétní chvíli, kdy se škodní událost odehrála, ale ke komplexnímu přístupu rodičů k dítěti.

„Náležitý dohled rodičů nad nezletilým neznamená jen bezprostřední zabránění či zákaz určitého škodlivého jednání, ale i celkový přístup rodičů k dosavadní výchově nezletilého a jejich výchovné působení k tomu, aby závažné jevy v jeho chování byly odstraněny.“[12]

Povinnost péče není absolutní povinností rodičů, a proto ji mohou svěřit i jinému subjektu na základě § 881 občanského zákoníku.[13] Zákonné znění přímo předvídá možnost svěřením do péče jiné osoby na základě smlouvy.[14] Takovým subjektem může být osoba příbuzná nebo osoba blízká, ale rovněž i právnická osoba, jako je například provozovatel školy, zájmový kroužek či zdravotnické zařízení.[15] Z toho vyplývá, že dítě může být svěřeno do péče i lyžařské škole.

Na splnění povinnosti dohledu by se i u třetí osoby, již bylo dítě svěřeno a vykonává dohled, mělo hledět komplexně stejně jako u rodičů.[\[16\]](#)

Pojem dohledu není zákonem přesně vymezen. Jeho definování je vzhledem k různorodosti možných situací nepraktické, ne-li nemožné. Každou situaci je tedy třeba posuzovat individuálně. Pomůžeme-li si významem slova dohled z běžné mluvy, můžeme za dohled považovat dozor či péči nad někým nebo něčím. Cílem dohledu či dozoru je pak jistě i prevence před způsobením újmy. Dohledem se rozumí „kontrola a regulace počínání deliktně nezpůsobilého tak, aby riziko způsobení škody bylo co nejvíce minimalizováno“.[\[17\]](#)

Odpovědnost osoby, která zanedbala náležitý dohled nad nezletilým, je zakotvena v § 2921 občanského zákoníku. Jedná se o prevenční mechanismus, jehož účelem je ochrana před rizikem, které pro své okolí představuje jednání nezletilých a duševně nemocných.[\[18\]](#)

Pro uplatnění povinnosti k náhradě škody dle § 2921 občanského zákoníku musí být splněny následující předpoklady:

1. Vznik škody protiprávním jednáním osoby, nad kterou je dohled vykonáván

Dítě při výuce v lyžařské škole musí svým jednáním způsobit škodu. Škodu může způsobit jak dalšímu dítěti ve skupině či dalším osobám pohybujícím se na sjezdových tratích. Jednání nezletilého musí být protiprávní. Zavinění takové osoby se nevyžaduje.

2. Protiprávní čin = porušení povinnosti dohledu

Osoba vykonávající pohled musí svou povinnost dohledu porušit.

Na tomto místě lze opět zdůraznit, že požadavky na míru a intenzitu dohledu budou rozdílné v závislosti na prostředí, v němž se dohled vykonává a podle věku dítěte.[\[19\]](#) Nicméně nelze opominout skutečnost, že zanedbání povinnosti dohledu je otázkou právní, nikoliv skutkovou.[\[20\]](#) Skutečnost, že učitel v době výuky seděl v baru namísto věnování se dětem, je otázkou skutkovou. Zda ale tímto chováním porušil povinnost dohledu, představuje již otázku právní.

3. Příčinná souvislosti

Musí existovat příčinná souvislost mezi vzniklou škodou a zanedbáním povinnosti dohledu (porušením právní povinnosti dohledu). Odpovědnost dohlížející osoby tedy nastoupí jen tehdy, došlo-li ke způsobení škody jednáním nezletilého následkem zanedbání dohledu dozorčí osobou.

4. Zavinění ve formě nedbalosti se presumuje (§ 2911 občanského zákoníku)

Dozorčí osoba se povinnosti náhrady škody zproští, pokud prokáže, že opomenutí povinnosti náležitého dohledu nezavinila.[\[21\]](#)

Při výuce v lyžařské škole je osobou ve smyslu § 2921 občanského zákoníku, tedy osobou vykonávající dohled, lyžařská škola. Lyžařská škola na sebe převzala povinnost dohledu tím, že uzavřela s rodiči smlouvu o poskytování služeb, tedy poskytování lyžařské výuky jejich dítěti. Tuto činnost vykonává prostřednictvím jednotlivých učitelů lyžování, kteří konkrétní dítě či skupinu dětí vyučují. Není rozhodné, zda je lyžařská škola fyzickou či právnickou osobou.

Odpovědnost konkrétního učitele lyžování

Když si představíme typický vznik škodní události, tak bude průběh následující. Dítě jede po vyznačené sjezdovce a srazí jinou osobu, která se při srážce zraní. První dospělý, který se ocitne na místě, bude učitel lyžování, který vzniklou situaci bude nějak řešit (poskytne první pomoc, zavolá horskou službu, kontaktuje lyžařskou školu atd.). Z jeho chování jasně vyplyne, že v době střetu dítě vyučoval. Poškozený usoudí, že po pětiletém dítěti náhradu škody nemůže požadovat, a tudíž se se svým nárokem bez znalostí práva a jakýchkoliv dalších souvislostí obrátí na učitele lyžování.

Náhradu škody po učiteli lyžování může požadovat i lyžařská škola, pro kterou činnost vykonával. V případě, že lyžařská škola uhradí vzniklou škodu a následně se rozhodne vzniklou škodu požadovat po konkrétním učiteli lyžování.

Oběma otázkám se budou věnovat následující řádky.

1. Nárok poškozeného vůči učiteli lyžování

Požadovat náhradu škody po učiteli se může zdát laikovi logické. Je to právě učitel lyžování, kdo je v přímém kontaktu s poškozeným a škůdcem, tedy dítětem. Ale z právního hlediska je situace komplikovanější.

Občanský zákoník stanoví v § 2914, že „*kdo při své činnosti použije zmocněnce, zaměstnance či jiného pomocníka, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám.*“[\[22\]](#) Lyžařský instruktor poskytuje výuku jako zaměstnanec či pomocník lyžařské školy. Učitel lyžování sám povinnost dohledu nepřevzal, tuto povinnost převzala lyžařská škola, jak již bylo výše řečeno.

Pomocník je ten, kdo je použit při činnosti někoho jiného tedy nejedná vlastním jménem a na vlastní riziko.[\[23\]](#) Důležité je, že pomocník je ve vztahu k nadřízenému ve stavu podřízenosti, tedy nadřízený může udělovat pomocníkovi nezbytné pokyny a vykonávat odpovídající kontrolu. Činnost, kterou pomocník vykonává, musí být přičitatelná škůdci. Škůdce, tedy tím, kdo porušil povinnost dohledu, je lyžařská škola. Učitel lyžování neprovádí výuku vlastním jménem a na své riziko, ale na pokyn lyžařské školy. Součástí výuky je i dohled nad nezletilými. Z čehož vyplývá, že nárok poškozeného vůči lyžařskému instruktorovi při aplikaci § 2914 věta 1. občanského zákoníku nevzniká.

Právo na náhradu škody vůči pomocníkovi vzniká pouze v případech excesu, které přesahují rámec výkonu činnosti, kterou byla pomocná osoba pověřena.[\[24\]](#) Čistě hypoteticky by se mohlo jednat o situace, kdy učitel lyžování děti vezme bez svolení lyžařské školy, popř. rodičů, bruslit místo lyžovat. Nebo kdy učitel lyžování sedí pod sjezdovou v baru a nechává děti lyžovat samotné bez dozoru.

2. Nárok lyžařské školy vůči učiteli lyžování

Učitel lyžování může v lyžařské škole působit na základě pracovní smlouvy, v takovém případě vzniká mezi ním a lyžařskou školou pracovněprávní vztah. Nebo mezi učitelem a lyžařskou školou žádný pracovněprávní vztah neexistuje a činnost pro lyžařskou školu vykonává na základě nějaké jiné občanskoprávní nepojmenované smlouvy.[\[25\]](#)

Pokud mezi nimi existuje pracovněprávní vztah, může odpovědnost učitele za škodu vzniknout na základě § 250 zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoník práce (dále jen zákoník práce).

Dle ustanovení § 250 zákoníku práce podmínky pro uplatnění odpovědnosti za škodu jsou následující:

- porušení pracovních povinností zaměstnance při plnění pracovních úkolů nebo v přímé

souvislosti s ním (= porušení povinnosti dohledu)

- vznik škody (= úhrada škody lyžařskou školou poškozenému)
- příčinná souvislost mezi porušením pracovní povinnosti a vznikem škody;
- zavinění na straně zaměstnance.

Tedy za splnění podmínek § 250 zákoníku práce by mohla lyžařská škola požadovat náhradu škody po učiteli lyžování, a to do výše 4,5násobku jeho průměrného měsíčního výdělku dle § 257 odst. 2 zákoníku práce. Pokud svou povinnost porušil učitel lyžování úmyslně, tak může lyžařská škola požadovat dle § 257 odst. 3 zákoníku práce i ušlý zisk.

V případě, že by mezi učitelem lyžování a lyžařskou školou neexistoval pracovněprávní vztah a lyžařská škola by nahradila škodu způsobenou učitelem, může na základě § 2913 odst. 1 občanského zákoníku požadovat náhradu po učiteli lyžování. V takovém případě by muselo ze strany učitele lyžování dojít k porušení smluvní povinnosti. Zde by byly rozhodující smluvní podmínky, a zda by jednáním učitele došlo k jejich porušení. Předpokládejme, že mezi učitelem lyžování a lyžařskou školou existuje občanskoprávní smlouva (nikoliv pracovněprávní - viz výše), která učitele zavazuje poskytovat žákům lyžařské školy výuku. Zároveň bude zakotvena povinnost nad dětmi vykonávat dohled, dbát o jejich bezpečí a přizpůsobit výuku jejich schopnostem a dovednostem. Pokud by například učitel s dětmi, které jsou úplní začátečníci, sjížděl černou sjezdovku a některé dítě ve skupině by narazilo do jiného lyžaře a způsobilo škodu, tak v takovém případě by jistě k porušení povinnosti učitele došlo. Ovšem by vždy záleželo na konkrétní smlouvě a hlavně na konkrétní situaci.

Povinnosti k náhradě škody se může učitel dle § 2913 odst. 2 občanského zákoníku zprostit, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Abychom zůstali u příkladu výše, pokud by nastala situace, že učitel s žáky sjíždí černou sjezdovku z důvodu nečekané poruchy jiných lanovek a nemožnosti opustit jiným způsobem lyžařský areál a dostat se zpět k lyžařské škole, tak by mohla přicházet v úvahu aplikace § 2913 odst. 2 občanského zákoníku.

Odpovědnost rodičů dítěte

Rodiče dítěte svěřují dle § 881 občanského zákoníku dítě do péče jiné osoby, touto osobou je lyžařská škola. Zákon explicitně zmiňuje, že lze svěřit jiné osobě i dohled nad dítětem. Rodiče tedy v době škodní události dohled nad dítětem nevykonávají, a tudíž nemohou nést odpovědnost dle § 2921 občanského zákoníku.

Závěr

Při odpovědnosti za škodu způsobenou dítětem (škůdcem) při výuce v soukromé lyžařské škole přicházejí v úvahu dle § 2920 a § 2921 občanského zákoníku následující teoretické varianty řešení:

- Újma půjde k tíži poškozeného - v případě, že škůdce není deliktně způsobilý a dozorčí osoba zanedbala náležitý dohled;
- Újmu hradí sám nezletilý - v případě, že je škůdce deliktně způsobilý nebo jsou jeho majetkové poměry ve značném nepoměru k poškozenému a dozorčí osoba zanedbala náležitý dohled;
- Újmu hradí nezletilý společně a nerozdílně s dozorčí osobou - škůdce je deliktně způsobilý a dozorčí osoba zanedbala náležitý dohled;
- Újmu hradí sama dozorčí osoba - škůdce je deliktně nezpůsobilý a dozorčí osoba zanedbala náležitý dohled.

Osoba, jenž převzala nad nezletilým dohled, je lyžařská škola na základě smlouvy o poskytování

lyžařské výuky uzavřené s rodiči, bez ohledu na skutečnost, zda se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu. Přesto mohou existovat situace, kdy dozorčí osobou bude i sám učitel lyžování, jak je uvedeno výše.

Závěry jsou aplikovatelné i na jiné aktivity, kdy třetí osoba na základě smlouvy převezme dohled nad nezletilým.

Mgr. Eliška Valterová, LL.M.,
advokátní koncipientka

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ VYCH & PARTNERS

[Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.](#)

Lazarská 11/6
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 517 466
Fax: +420 222 517 478
e-mail: office@ak-vych.cz

[1] Zdroj: <http://vysledky.czech-ski.cz/o-svazu.html>

[2] Ve smyslu zákona č. [561/2004](#) Sb., o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)

[3] Nařízení vlády č. [278/2008](#) Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností

[4] Za účelem tohoto článku se výukou lyžování rozumí jak výuka na sjezdových lyžích, tak na běžeckých lyžích, snowboardu a jiných sportovních náčiních vhodných k pohybu v organizovaném lyžařském prostoru, tedy ve skiareálu.

[5] Obecné východisko je zakotveno v § 24 občanského zákoníku.

[6] Švestka/ Dvořák/ Fiala/ Hrádek/ Vojtek/ Hajn a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV, 2014, Praha: Wolters Kluwer, a.s., s. 996.

[7] § 2918 občanského zákoníku.

- [8] Holmák a kol., Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 1592.
- [9] Lovětínský, Odpovědnost osoby s povinností dohledu v českém deliktním právu aneb jak je to s dětmi na hřišti, Právní rozhledy 9/2018, s. 305.
- [10] Hrušáková/ Králíčková/ Westphalová a kol., Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655 - 975). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 914.
- [11] Hrušáková/ Králíčková/ Westphalová a kol., Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655 - 975). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 914.
- [12] Rozhodnutí NS 25 Cdo 1333/2001 z 20. 2. 2003.
- [13] Hrušáková/ Králíčková/ Westphalová a kol., Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655 - 975). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 917.
- [14] Lovětínský, Odpovědnost osoby s povinností dohledu v českém deliktním právu aneb jak je to s dětmi na hřišti, Právní rozhledy 9/2018, s. 305.
- [15] Švestka/ Dvořák/ Fiala/ Zuklínová a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek II, 2014, Wolters Kluwer, s. 491.
- [16] Rozhodnutí NS 25 Cdo 2204/2008 ze dne 8. 9. 2010.
- [17] Švestka/ Dvořák/ Fiala/ Hrádek/ Vojtek/ Hajn a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV, 2014, Praha: Wolters Kluwer, a.s., s. 998.
- [18] Hulmák a kol., Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 1594.
- [19] Švestka/ Dvořák/ Fiala/ Hrádek/ Vojtek/ Hajn a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV, 2014, Praha: Wolters Kluwer, a.s., s. 998.
- [20] Lovětínský, Odpovědnost osoby s povinností dohledu v českém deliktním právu aneb jak je to s dětmi na hřišti, Právní rozhledy 9/2018, s. 305.
- [21] Hulmák a kol., Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 1594.
- [22] § 2914 občanského zákoníku.

[23] Hulmák a kol., Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 2014, C.H.Beck, s. 1579.

[24] Švestka/ Dvořák/ Fiala/ Hrádek/ Vojtek/ Hajn a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV, 2014, Praha: Wolters Kluwer, a.s., s. 974.

[25] Smyslem příspěvku není analyzovat smluvní vztahy mezi lyžařskou školou a učitelem lyžování, proto není na místě tuto problematiku blíže analyzovat.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)